

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระบรมราชาโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา สวมว่า "...ผู้ที่เป็นครูตาชารณ์นั้น ใช่ว่ามีแค่ความรู้ทางวิชาการและในการสอนเท่านั้นก็หาไม่ จะต้องรู้จักอบรมทั้งในด้านศีลธรรม จรรยา และวัฒนธรรม รวมทั้งให้สำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ด้วย..." และ "...ขณะนี้รู้สึกกันทั่วไปว่ามีปัญหาเยาวชนในบ้านเมืองมากขึ้น เนื่องจากเหตุผลหลายกระแส ความจริงเยาวชนมิได้ต้องการที่จะทำตัวให้ยุ่งยากแต่อย่างใด แต่โดยเหตุที่ไม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรและขาดที่พึ่งขาดผู้ที่ จะให้ความรู้ให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสม จึงต้องกลายเป็นบุคคลที่เป็นปัญหาแก่สังคม เป็นหน้าที่ของท่านทั้งหลาย ผู้ที่เป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นผู้บริหารการศึกษา ที่จะต้องช่วยเหลือเขาด้วยหลักวิชาและความสามารถ ทุกคนได้เรียนวิชาการแนะนำมาแล้ว ควรจะนำหลักการมาปฏิบัติ เพื่อให้เยาวชนได้รำลึกประโยชน์อันแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแนะนำแนวทางความประพฤติและจิตใจซึ่งสำคัญมาก..." (สถาบันพัฒนาทนายความ. 2550 : 96,153)

จะเห็นว่าพระองค์ท่านมีพระประสงค์จะให้ครู อาจารย์ทำหน้าที่ 2 ประการ คือ 1) การสอนความรู้วิชาการต่างๆ ให้แก่เด็กนักเรียน 2) การอบรมศีลธรรม จรรยา และวัฒนธรรม ตลอดจนความรับผิดชอบในหน้าที่ให้แก่เด็กนักเรียน

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยการด้านต่าง ๆ ในปัจจุบัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้เด็กและเยาวชนของไทยรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างไร้พรมแดน เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากคนต่างชาติที่ไม่เหมาะสมกับเพศวัยและฐานะของตน ก่อให้เกิดการขาดระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เกิดความไม่สงบสุขในสังคมครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและสังคมประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานด้านภาวะทางสังคมของสถาบันรามจิตติ ที่ได้ดำเนิน โครงการติดตามสภาพการณ์เด็กและเยาวชนทั่วประเทศ พบว่า เด็กประถมศึกษา นัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษา มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม สืบเนื่องมาจากการพูดโทรศัพท์ ดูทีวี เล่นอินเทอร์เน็ต ดูการ์ตูนวีซีดี ระเบิดโป๊ เล่นพนันบอล หวยบนดิน เล่นเอสเอ็มเอสซิงโซล

เป็นครั้งแรกถึงเป็นประจำ นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กมัธยมศึกษา ถึงอุดมศึกษายอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เด็กวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอดเด็กก่ออาชญากรรม (สถาบันรามจิตติ. 2549 : 3-4)

สภาพการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการ และทักษะในการดำเนินชีวิต ให้สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2544 : 1) การจัดการศึกษาของไทยด้านคุณภาพ ยังมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการศึกษา ของอีกหลายประเทศ ในระดับเดียวกัน เด็กและเยาวชนไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ขาดการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น การคิด การวิเคราะห์ การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ เป็นต้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 : 30-33) ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังให้ทุกหน่วยงานช่วยกันแก้ไข้ปัญหา โดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่น ได้อย่างมีความสุข” มาตรา 24(4) กำหนดให้จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และมาตรา 24(6) กำหนดให้จัดการเรียนรู้ให้เกิดได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และมาตรา 27 วรรคสอง กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและสังคมประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 5 -15) และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งได้กำหนดจุดหมายให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ 1 ไว้ว่า “เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 4) การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สถานศึกษาต้องร่วมมือกับชุมชนกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม สามารถกำหนดขึ้นได้ตามต้องการ โดยให้สอดคล้อง

กับสภาพปัญหาและขบวนการที่เป็นที่จะต้องมีการไขว่คว้าหาคำอธิบาย จริยธรรมและท่าทีนิยม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 33)

โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร เป็นหน่วยงานราชการหนึ่งที่ต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กำหนดไว้ โดยรับเด็กนักเรียนจากชุมชนทั้งในและนอกเขตเมือง ซึ่งมีเด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพของคนไม่เหมาะสมกับเพศวัย ฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว ขาดระเบียบวินัยและขาดจิตสำนึกความรับผิดชอบในหน้าที่หลายคนและหลายประเภท เป็นต้นว่า ไม่มาเรียน มาโรงเรียนไม่ทันเวลา อยู่ในโรงเรียนแต่ไม่เข้าเรียนตามเวลา เข้าห้องเรียนแต่ไม่ตั้งใจเรียน ไม่มาสมุดปากกา หรือหนังสือมาเรียน ไม่ทำงานหรือเก็บเงินค่ามัด ไม่ฝึกปฏิบัติตามที่ครูสั่ง พฤติกรรมกวนขวายของนักเรียนดังกล่าว ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเหล่านั้น ต่ำ มส เพราะเวลาเรียนไม่ถึง 80 % ของเวลาเรียนในแต่ละวิชา ต่ำ 0 เพราะคะแนนผลการเรียนต่ำกว่า 50 % ต่ำ ร เพราะไม่ส่งงานหรือไม่ได้สอบ ต่ำ มค เพราะไม่ผ่านเกณฑ์กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร, 2549 : 1) โดยเฉพาะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 คือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 อยู่ในระยะวัยรุ่น ซึ่งวัยเด็กสิ้นสุดลงในวัยนี้ เด็กเริ่มสืบสานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย สืบสานเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเอง (Mark Erikson, Website : 2008) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเบื้องต้น พบว่ามีนักเรียนขาดวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.78 ของจำนวนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้งหมด ซึ่งเป็นกลุ่มที่โรงเรียนต้องเร่งรัดในการสร้างระเบียบวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน เนื่องจากวินัยและความรับผิดชอบ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหวัง หากโรงเรียนไม่หาแนวทางดำเนินงานให้ครูสร้างวินัยและความรับผิดชอบ จะทำให้นักเรียนกลุ่มที่ไม่ดีดังกล่าวเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมกันเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ขู่ยกคัดค้านการแก้ไข

ผู้วิจัยได้ศึกษา การดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียนโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร พบว่าในตอนเช้าโรงเรียนจัดกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ ชาวภคินีไหว้พระ ครูเวรกล่าวอบรมชี้แจงนักเรียนหน้าเสาธง แล้วให้นักเรียนเข้าห้องเรียน จนถึงเที่ยงวัน จึงให้นักเรียนพัก ภาคบ่ายก่อนเข้าห้องเรียนครูเวรประจำวันรวมนักเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนเข้าเรียน ก่อนกลับบ้านครูเวรรวมนักเรียนเข้าแถวเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอีก การดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

ในปัจจุบัน ไม่สามารถทำให้นักเรียนบางกลุ่มมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบได้ และอาจเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดการเบื่อหน่ายเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการมาโรงเรียน หรือไม่มาโรงเรียน แต่อยากพูดคุย อยากเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนในอนาคต กลายเป็นปัญหาของครอบครัว สังคมชุมชนและประเทศชาติในอนาคต ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของนักจิตวิทยา นักการศึกษาและงานวิจัย ที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยได้พบว่า รูปแบบการพัฒनावินัยมีหลายรูปแบบ และมีรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือ รูปแบบการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนของกรมวิชาการ โดยให้โรงเรียนกำหนดเงื่อนไขนโยบาย แล้วแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ กำหนดกิจกรรมในการพัฒนา ดำเนินกิจกรรมตามกำหนด นิเทศติดตาม ประเมินระหว่างดำเนินการและสรุปผลงาน (กรมวิชาการ. 2542 : 157-160) และแนวคิดของ Albert Bandura ที่กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น เกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งตัวแบบนั้นอาจจะเห็นใครก็ได้ที่อยู่ใกล้ชิดมากที่สุด หรือเป็นบุคคลที่ให้ความสนใจ ซึ่งการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบนี้มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความใส่ใจในพฤติกรรมที่ตัวแบบกระทำ ขั้นที่ 2 เป็นขั้นจดจำบันทึกพฤติกรรมต้นแบบเอาไว้ในสมอง ขั้นที่ 3 เป็นขั้นนำเอาพฤติกรรมต้นแบบมาฝึกปฏิบัติ ขั้นที่ 4 เป็นขั้นการภูมิใจให้กระทำพฤติกรรม (Albert Bandura. Website : 2008 ; สิทธิโชค วรานุ-สันติกุล. นพป. : 58 - 62) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประยุกต์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนของกรมวิชาการ กับแนวคิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยอาศัยตัวแบบของ Albert Bandura มาทำการวิจัย โดยอาศัยหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research: AR) เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม ให้เหมาะสมกับบริบท

คำถามการวิจัย

1. การประยุกต์ฐานแนวคิดการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนของกรมวิชาการกับการเปลี่ยนพฤติกรรมโดยอาศัยตัวแบบของ Albert Bandura มาใช้ในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะปรากฏผลอย่างไร

2. รูปแบบการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนให้ได้ผลดีทำอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

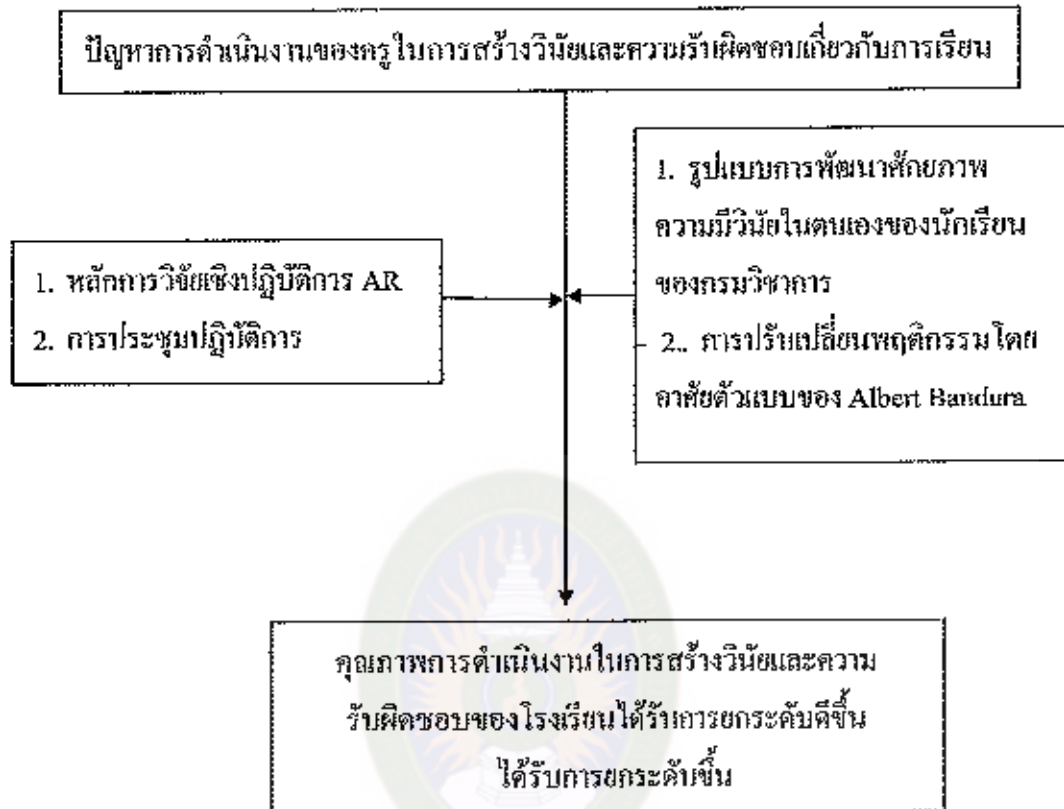
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากครูที่สอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 15 คน และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 464 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 15 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง โดยมีเหตุผลสนับสนุน คือ เป็นครูที่มีหน้าที่สั่งสอนอบรมนักเรียนอยู่แล้ว กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 115 คน ซึ่งคัดเลือกโดยให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรมการเรียน ด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร มีปัญหา อาทิเช่น ขาดการวางแผนพัฒนาวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับงานเฉพาะเนว งานปกครอง งานการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานปกติของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ กระบวนการ อีกทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งของไทยและต่างประเทศ พบว่า รูปแบบการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนของกรมวิชาการกับการเปลี่ยนพฤติกรรมโดยอาศัยตัวแบบของ Albert Bandura เป็นแนวทางการดำเนินงานที่น่าสนใจในการนำมาทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Boonchu's Conceptual Framework)

2.1 กรอบงานที่พัฒนา คือ การดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความ
รับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร

2.2 กรอบเนื้อหา ได้แก่ วินัย ความรับผิดชอบ

2.2.1 วิจัย ได้แก่ การเข้าเรียนตรงตามเวลา การตั้งใจเรียนในชั่วโมง
การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ช่วยกำกับการเรียน เช่น สมุดหนังสือ ปากกา

2.2.2 ความรับผิดชอบ ได้แก่ การทำงาน หรือการฝึกปฏิบัติตามที่ครูสั่ง

2.3 นวัตกรรมในการพัฒนา คือ วิธีการดำเนินงานของครูที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ ดังนี้

2.3.1 กำหนดนโยบายการทำงาน

2.3.2 แต่งตั้งคณะทำงาน

2.3.3 กำหนดกิจกรรม

1) การอบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในกฎ ระเบียบของโรงเรียน

2) การคัดแยกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหา

3) การปรับแก้สถานการณ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยตัวแบบ

2.3.4 การติดตาม และประเมินผล

2.3.5 การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.4 ตัวชี้วัด ได้แก่

2.4.1 ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบ

2.4.2 จำนวนครูที่ให้ความร่วมมือสร้างวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียนจริง

2.4.3 ค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยของครูต่อแนวทางในการดำเนินงานสร้างวินัยและ

ความรับผิดชอบ

2.4.4 ค่าเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้จากตัวแบบของนักเรียน

2.4.5 จำนวนนักเรียนที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

2.5 ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ได้แก่

2.5.1 การสร้างทีมงานในการพัฒนา

2.5.2 การดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียน

2.5.3 การติดตามการปฏิบัติงานของครู

2.5.4 การติดตามประเมินผลวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน

3. วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้หลักการและขั้นตอน การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research : AR) ตามแนวคิดของ Stephen Kemmis and Robin Mc Taggart คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนการปฏิบัติการ (Reflection) เพื่อปรับปรุง การปฏิบัติในวงจร (Re - Plan) ต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานเป็นที่พอใจ (Kemmis & Mc Taggart : 1988) ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอเป็นแผนภาพดังต่อไปนี้

วงจรการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research Spiral)

แผนภาพที่ 2 วงจรการวิจัยปฏิบัติการ (Hoonehu's Action Research Spiral)

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โดยเริ่มจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบ ศึกษาสภาพการดำเนินงานของครู และสภาพวินัยนักเรียน แล้วผู้วิจัยจึงประยุกต์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนของกรมวิชาการกับการเปลี่ยนพฤติกรรม โดยอาศัยตัวแบบของ Albert Bandura การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ ระยะเวลาทั้งหมด 4 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่ครู หรือโรงเรียนกำหนด ได้แก่ การเข้าเรียนตรงตามเวลา ความตั้งใจเรียนในชั่วโมง การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เช่น สมุด หนังสือ ปากกา
2. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามภาระเรียนที่ครูสั่งให้สำเร็จ ได้แก่ การทำแบบฝึกหัด หรือการฝึกปฏิบัติตามที่ตั้งของครู
3. การพัฒนาการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน หมายถึง การปรับปรุงขั้นตอน วิธีการทำงานของครู และปรับปรุงกิจกรรมในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนให้แก่นักเรียน
4. ตัวแบบ หมายถึง นักเรียนที่มีความประพฤติดี มีความรู้ ความสามารถ เช่น เข้าเรียนตรงตามเวลา ตั้งใจเรียนในชั่วโมง มีความรับผิดชอบต่องานการเรียนที่ครูมอบหมาย
5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ปีการศึกษา 2550
6. ครู หมายถึง ครูผู้สอนนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ปีการศึกษา 2550

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. แนวทางการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน จะส่งผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการ และคุณภาพของครู ในโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร จะนำมาตั้งชื่อเสียงของโรงเรียน และการยอมรับของสังคม
2. แนวทางการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน จะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน จะนำมาตั้งชื่อเสียงของโรงเรียน และการยอมรับของสังคม
3. แนวทางการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน จะเห็นแตกต่างแก่โรงเรียนอื่นๆ ที่จะนำไปปรับใช้